CHƯƠNG 2275

Kẻ họ Hạ, ngươi muốn chết

Về sau, Hạ Nhân đích thân đến Thiên Ngô Thần Vực thuộc Chú Nguyền Thần Quốc, giúp Bách Lý gia tham gia tỷ thí,

Nhưng còn chưa kịp tỷ thí, hắn đã bị nhận ra.

Hai vị Thần Hoàng ra tay với Hạ Nhân, sau đó Thiên Ngô Đại Quân bị chém giết.

Sau chuyện đó, dưới sự dẫn dắt của Thiên Ngô Huyền Quân, Thiên Ngô gia không ngừng chạy đông chạy tây trốn tránh, khắp nơi tìm kiếm một địa điểm thích hợp để làm căn cơ gia tộc.

Trong thời gian ấy, bọn họ đã đổi địa điểm hơn mười lần, lần nào cũng vội vội vàng vàng, hoảng hốt thất thố.

Giày vò hơn mười lần, tài vật của gia tộc về cơ bản đã tiêu hao sạch sẽ, bọn họ còn lấy đâu ra thời gian và sức lực để điều tra Hạ Nhân?

Không chạm mặt Hạ Nhân đã là tốt lắm rồi.

Vì vậy những năm qua, đối với người của Thiên Ngô gia mà nói, Hạ Nhân vẫn là một câu đố, một tờ giấy trắng.

Thứ bọn họ nắm được chỉ có ba điều: tên, dung mạo khí tức, và tu vi.

Sáng sớm hôm sau, Hạ Nhân tỉnh giấc trong ánh nắng ban mai ấm áp.

Kiều Tuệ Châu đích thân dâng lên một chén trà thần, hỏi: “Hôm qua ngủ có ngon không?”

Hạ Nhân nói: “Ta đã hàng tỷ tỷ vạn năm chưa từng ngủ rồi!”

“Vẫn là ở bên sư tỷ khiến ta an tâm nhất!”

“Hì hì hì…” Kiều Tuệ Châu cười tủm tỉm, đặt phịch chén trà xuống trước mặt hắn: “Uống chút trà thần đi, chuẩn bị một chút, hôm nay chúng ta còn phải đến Vạn gia nữa!”

“À đúng rồi… ngươi có cần đổi dung mạo không?”

Hạ Nhân uống cạn chén trà thần trong một hơi, sau đó nhún vai nói: “Không cần, lúc ta ra ngoài mới đổi dung mạo, ở chỗ chúng ta thì không cần, đến Vạn gia của bọn họ đương nhiên cũng không cần!”

“Được!” Kiều Tuệ Châu nói: “Ngươi không đổi, nhưng ta phải đổi một chút, nếu không sẽ gây phiền phức cho ngươi!”

“Ngươi chờ một lát nhé, ta đi tìm Kiều Kiều lấy Cửu Tướng!”

Cửu Tướng là một kiện thần khí bát phẩm, chỉ là một chiếc mặt nạ, bên trong cất giấu chín diện mạo.

Trong đó có một diện mạo thuộc về Kiều Tuệ Châu.

Nhưng sau vài hơi thở, Kiều Tuệ Châu lại trở về với vẻ mặt khó xử, nói: “Cửu Tướng bị Băng Dao mang đi rồi!”

“Hơn nữa còn bị mang đi từ trước đó!”

“Bây giờ Băng Dao cũng không có ở nhà!”

“Không dùng được Cửu Tướng thì phải làm sao đây, phu quân, hay là ta không đi nữa…”

Hạ Nhân lắc đầu: “Không sao… mất Cửu Tướng thì mất thôi… nàng cứ dùng dung mạo vốn có mà đi!”

“Bây giờ bên Phù Dư Sơn cũng chẳng thể dấy lên sóng gió gì!”

“Hơn nữa Hạ gia chúng ta còn có Thần Đế che chở, không cần phải sợ!”

“Được rồi!” Kiều Tuệ Châu đành phải xuất hiện với dung mạo thật của mình.

Nàng đi theo Hạ Nhân đến quảng trường gia tộc, trên quảng trường đang đậu một chiếc cự hạm.

Trên cự hạm treo một lá cờ, bên trên viết một chữ 【Hạ】 thật lớn.

Nếu Hạ Nhân và Kiều Tuệ Châu bay đi thì chỉ cần vài hơi thở là có thể đến Vạn gia, nhưng hiện giờ lại khác, thân là gia chủ, những lúc lễ nghĩa qua lại thế này, phô trương là điều được coi trọng nhất.

Nhất định phải ngồi thần chu của gia tộc đến đó mới được.

“Công tử, lão nô đi cùng ngài nhé!” Lão Tào chủ động lên thuyền.

Hạ Nhân gật đầu: “Được, làm phiền ngươi một chuyến!”

Con thuyền lớn từ từ khởi động, bay lên không trung.

Thật ra thuyền lớn bay cũng rất nhanh, chỉ dùng vài hơi thở đã hạ xuống trước sơn môn Vạn gia.

Hai nữ tử của Thiên Ngô gia tiến lên, cung kính hành lễ.

Lão Tào cười híp mắt nói: “Chúng ta đến từ Hạ gia ở Phù Dư Sơn, gia tộc sáu sao. Đây là công tử và chủ mẫu của Hạ gia chúng ta… đến tham dự lễ dựng gia tộc của Vạn gia!”

“Mời, mời, mời…” Hai nữ tử vội vàng mời Hạ Nhân và Kiều Tuệ Châu vào trong gia tộc, sau đó tiến vào đại điện.

Hạ Nhân đi theo suốt dọc đường, nhìn thần cách giữa mi tâm của hai nữ tử, không ngờ một trong số đó lại là thần cách nguyền rủa. Hắn khẽ cau mày: Người của Chú Nguyền Thần Quốc đến sao?

Đám người tu luyện đạo nguyền rủa này đúng là âm hồn bất tán, chạy đến tận cửa nhà chúng ta rồi.

Nhưng vào lúc này, Hạ Nhân cũng không tiện hỏi nhiều.

Tiến vào đại điện ngồi xuống, ánh mắt Hạ Nhân quét qua mọi người.

Không sai, nơi này đã có không ít người ngồi.

Nghĩ cũng biết, những người này hẳn đều là đại diện của các gia tộc xung quanh.

Hạ Nhân không quen ai cả, một người cũng không biết.

Nếu lão Tào ở đây thì chắc chắn sẽ quen biết, nhưng lão Tào ở lại bên ngoài sơn môn Vạn gia, không đi theo vào.

“Hai người đều là Thần Tôn cảnh, là người của gia tộc năm sao nào vậy?”

“Chậc chậc chậc, thật sự quá đẹp!”

“Cả đời này ta chưa từng thấy nữ tử nào xinh đẹp đến thế!”

Những người xung quanh không chỉ tò mò nhìn Hạ Nhân và Kiều Tuệ Châu, mà còn nhỏ giọng bàn tán.

Để tránh hiểu lầm, Hạ Nhân chắp tay về phía xung quanh, nói: “Chào các vị đạo hữu, các vị tiền bối!”

“Tại hạ đến từ Hạ gia ở Phù Dư Sơn…”

“Cái gì?” Nghe Hạ Nhân nói vậy, có người kinh ngạc: “Hạ gia ở Phù Dư Sơn?”

“Ngươi là con trai của Tô Chân Chân?”

“Trời ơi, tu vi của con trai Tô Chân Chân vậy mà đã đạt đến Thần Tôn cảnh?”

“Ta từng nghe nói, Hạ gia không đơn giản, trong nhà có hơn mười vị cường giả Thần Vương cảnh!”

“Tô Chân Chân cũng lợi hại, năm xưa ta từng đến Hạ gia, may mắn được gặp nàng hai lần!”

Hạ Nhân thản nhiên nói: “Tô Chân Chân là thiếp thất của ta…”

“Cái gì?” Có người kinh hãi thất sắc: “Tô… Tô Chân Chân chỉ là thiếp thất của ngươi thôi sao?”

“Sao có thể như vậy, nàng ấy là gia chủ Hạ gia cơ mà!”

“Đúng vậy, hắn đến từ Hạ gia, chắc không dám nói bừa đâu!”

“Ngươi chính là… gia chủ thật sự của Hạ gia?”

Trong cả đại điện, đại diện của hàng trăm gia tộc lớn nhỏ đều đưa mắt nhìn về phía Hạ Nhân.

Hạ Nhân gật đầu: “Các vị, đều là chuyện nhỏ thôi, không cần bàn luận vì chuyện này!”

“Ha ha ha… Hạ công tử!” Một lão giả râu tóc bạc phơ đứng dậy, nói: “Hạ công tử, xin chào… lão phu là gia chủ Lý gia ở Thông Thiên Sơn, Lý Trí Nguyên!”

“Ta nghe nói Hạ gia có một phương pháp đặc biệt, có thể bồi dưỡng 【Côn Luân Huyết Đồ Tử】, không biết có thật hay không?”

Lời vừa dứt, mọi người lập tức vểnh tai lên.

Chuyện Hạ gia bán Côn Luân Huyết Đồ Tử, mọi người đều biết, hơn nữa cũng không ít người công khai hoặc âm thầm phái người đến Hạ gia dò hỏi.

Việc bồi dưỡng thần dược của Hạ gia cực kỳ bí mật, ngay cả đệ tử hạch tâm cũng không thể tiến vào.

Lúc này Lý Trí Nguyên hỏi thẳng trước mặt mọi người, đương nhiên ai nấy đều muốn nghe ngóng được chút manh mối.

Hạ Nhân nói: “Không sai… quả thực có chuyện này!”

Lý Trí Nguyên nói: “Vậy… Hạ đạo hữu… có thể thương lượng một chút không?”

“Phương pháp bồi dưỡng này của ngươi, có thể bán lại không?”

Hạ Nhân liếc Lý Trí Nguyên bằng ánh mắt nhìn kẻ ngốc.

Lý Trí Nguyên lập tức nổi giận: “Hạ đạo hữu, ngươi có ý gì?”

Hạ gia là gia tộc sáu sao, Lý gia bọn họ cũng là gia tộc sáu sao, vốn dĩ chẳng ai sợ ai.

Mặc dù Lý Trí Nguyên đã thèm muốn phương pháp bồi dưỡng của Hạ gia từ lâu, nhưng biết mình không có thực lực lấy được thứ đó từ Hạ gia, nên trước nay chưa từng công khai ra tay.

Bây giờ Lý gia chúng ta đã bám được vào Vạn gia, đến lúc đó có Thần Hoàng cảnh che chở, nuốt chửng một Hạ gia nhỏ bé của ngươi chẳng phải dễ như trở bàn tay sao?

Chẳng qua chỉ là chia sẻ lợi ích to lớn này với Vạn gia mà thôi.

“Không có ý gì?” Hạ Nhân thản nhiên nói: “Chỉ nhắc ngươi một câu, người ngu thì tốt nhất đừng tính toán quá nhiều!”

“Nếu không, người cuối cùng phải chịu khổ sẽ là chính ngươi!”

“Ta khuyên ngươi bằng lời thật lòng, nếu đến vậy mà ngươi còn không hiểu, thì chỉ có thể nói ngươi đúng là một kẻ ngu!”

“Tên họ Hạ kia!” Bị sỉ nhục công khai như vậy, Lý Trí Nguyên lập tức nổi giận đùng đùng: “Ngươi muốn chết…”

CHƯƠNG 2276

Kiều Tuệ Châu ra tay, cuối cùng cũng gặp Thần Hoàng

Những kẻ đứng ngoài quan sát trong đại điện thì lại càng thú vị hơn!

Người ở đây, có kẻ đến từ gia tộc lục phẩm, có kẻ đến từ gia tộc ngũ tinh.

Hơn nữa, ít nhất cũng có mấy chục người đến từ những gia tộc thuộc hạ do Hạ gia khống chế.

Nhưng vào giờ phút này, lại chẳng có ai đứng ra nói đỡ cho Hạ Nhân.

Bọn họ biết thực lực của Hạ gia, biết Hạ gia từng san bằng cả Bành gia, nhưng vậy thì sao chứ?

Tình thế hiện giờ đã khác, nơi đây là Vạn gia.

Mà Vạn gia lại có cường giả Thần Hoàng cảnh tọa trấn.

“Ồ?” Hạ Nhân nhìn Lý Trí Nguyên của Lý gia, hỏi: “Ý gì đây, ngươi muốn giết ta à?”

“Tên họ Hạ kia!” Lý Trí Nguyên nhìn chằm chằm Hạ Nhân, lão không biết tên đối phương, bèn lên tiếng: “Người khác sợ Hạ gia các ngươi, nhưng ta thì không... Lão phu cũng xuất thân từ gia tộc lục tinh!”

“Thật sự đánh nhau, hừ hừ... Thần Vương của Lý gia chúng ta chưa chắc đã thua Thần Vương của Hạ gia các ngươi!”

“Còn nữa, đừng quên, hiện giờ, vào lúc này, lão phu là Đại Thần Vương!”

“Ngươi chẳng qua chỉ là một kẻ yếu Thần Tôn cảnh mà thôi!”

“Bất kính với trưởng bối, tội đáng chết!”

“Giết hắn, giết hắn...” Một thanh niên mặc áo trắng đột nhiên đứng dậy phía sau Lý Trí Nguyên, nói: “Ông nội... giết hắn đi, còn người phụ nữ kia thì giữ lại cho cháu... Nữ nhân này xinh đẹp như vậy, giữ làm thiếp cho cháu thì vừa hay!”

“Hê hê hê... hê hê hê...”

Nói xong, tên thanh niên kia thậm chí còn không biết trời cao đất dày, cười nhạo về phía Kiều Tuệ Châu.

Kiều Tuệ Châu thấy ghê tởm, vội dời mắt đi.

Kết quả tên này lại bồi thêm một câu: “Tiểu nương tử, nhìn ta đi, ta sắp thành phu quân của nàng rồi... Tối nay ta sẽ làm nhục nàng...”

“Ầm...” Kiều Tuệ Châu từ Tiên giới đến Thần giới, nào từng chịu nhục nhã như vậy. Ban đầu nàng còn cố nén giận, nhưng lúc này dù thế nào cũng không thể nhịn nổi nữa. Nàng rút kiếm, ánh sáng kiếm đạo mênh mông lập tức hóa thành một mũi tên băng, lao thẳng về phía tên thiếu niên kia.

Tốc độ nhanh đến mức vượt xa sức tưởng tượng.

Cho dù được Lý Trí Nguyên che chở, tên thanh niên kia vẫn bị kiếm ý xuyên thủng thân thể chỉ trong nháy mắt.

Đáng tiếc, một kiếm này của Kiều Tuệ Châu không dùng hết sức, cũng không thể phong tỏa hư không.

Vì vậy, vào thời khắc then chốt, tên thanh niên kia khẽ động người. Ánh kiếm vốn phải cắm vào tim đã lệch đi ba tấc, lướt qua thân thể hắn.

“Ngươi muốn chết...” Lý Trí Nguyên cũng rút kiếm.

Nhưng đúng lúc này, người của Vạn gia đi tới: “Chư vị, không được ồn ào... Gia tộc ngũ tinh Bành gia đến!”

Sau đó Hạ Nhân nhìn thấy Hàn Hậu Chỉ xách một thanh kiếm bước vào đại điện.

Sau khi tiến vào, hắn gật đầu với Hạ Nhân, rồi trực tiếp ngồi xuống phía sau Hạ Nhân.

“Giết hắn... giết hắn...” Tên thanh niên phía sau Lý Trí Nguyên dường như càng căm hận Hạ Nhân hơn, đưa tay chỉ thẳng vào Hạ Nhân không chút kiêng dè.

Người này cũng có tu vi Thần Tôn cảnh, nhưng chỉ mới ở tầng một Thần Tôn cảnh.

Ngay sau đó, không đợi người khác ra tay, một luồng thần quang đã bay ra từ thức hải của Hàn Hậu Chỉ, hung hăng lao vào đầu tên thanh niên kia.

Thần Tôn cảnh tầng tám đối đầu Thần Tôn cảnh tầng một, một chiêu giết chết trong nháy mắt.

“Súc sinh... ngươi muốn chết...” Lý Trí Nguyên hoàn toàn nổi giận. Lão đột nhiên bước mạnh một bước, cả người như một vệt sáng phóng vọt lên, rồi giữa không trung tung một quyền nện về phía Hạ Nhân.

Bởi vì quyền này của lão nện tới không chỉ nhằm vào Hạ Nhân, mà là cả ba người Hạ Nhân, Hàn Hậu Chỉ và Kiều Tuệ Châu!

“Đừng động!” Ánh mắt Kiều Tuệ Châu hơi co lại: “Sư đệ, đệ không được động!”

Trong mắt Lý Trí Nguyên, lão là Thần Vương cảnh, còn ba kẻ đối diện chẳng qua chỉ là lũ giun dế Thần Tôn cảnh!

Nếu dao động năng lượng ở đây đánh sập Vạn gia thì cũng không thể trách ta được!

Cùng lắm sau này bồi thường thêm cho Vạn gia một ít vật phẩm là xong!

Nhưng Lý Trí Nguyên tuyệt đối không ngờ nữ nhân Kiều Tuệ Châu này lại bước lên một bước, chắn trước mặt lão.

Khí tức trên người Kiều Tuệ Châu đột nhiên tăng vọt.

Nắm đấm màu đen nện chắc nịch lên người nàng, nhưng chỉ thấy đạo bào bên ngoài thân thể nàng khẽ gợn sóng, một kích của Lý Trí Nguyên lập tức hóa thành hư vô.

Đừng nói là đánh chết Kiều Tuệ Châu, ngay cả khiến nàng lùi một bước cũng không làm được.

Hơn nữa, toàn bộ năng lượng của một kích này đều bị Kiều Tuệ Châu trực tiếp thu lấy.

Cảnh tượng ba người biến thành thịt vụn mà Lý Trí Nguyên vừa tưởng tượng đã không xảy ra. Đại sảnh, đại điện, lầu đài đình các nơi này cũng hoàn toàn không xuất hiện cảnh tan vỡ như lão dự đoán.

Bởi vì trên người Kiều Tuệ Châu có mặc một kiện thần khí phòng ngự cửu phẩm: Băng Hà Độ.

“Hôm nay là lễ dựng nền của Vạn gia chúng ta, kẻ nào dám gây sự ở đây thì giết ngay...”

Mấy vị Thần Vương của Vạn gia vội vã bước vào.

Ánh mắt Hạ Nhân xoay chuyển, đồng tử lại co rút: Khá lắm...

Mẹ kiếp, toàn bộ đều là thần cách nguyền rủa à.

Hắn nhìn một kẻ trong số các Thần Vương cảnh, cứ cảm thấy có chút quen mắt.

Nhìn kỹ hơn, Hạ Nhân lập tức kinh ngạc: Khá lắm, khá lắm... Đây chẳng phải là tên đã cùng ta xông ra khỏi bụng Thái Tuế ở Cửu Cô Sơn, rồi chém đứt một đoạn cánh tay của lão tử hay sao?

Khí tức của ta chính là do tên khốn này lấy đi!

Sức mạnh nguyền rủa trên người lão tử trước đây cũng là do tên này gây ra.

Có điều vị Thần Vương này lại không nhận ra Hạ Nhân.

Dù sao lần đầu gặp mặt, Hạ Nhân dùng hình dáng của Bách Lý Mặc; lần thứ hai gặp mặt, Hạ Nhân lại dùng dáng vẻ của Bách Lý Hồng Hà.

Hắn chưa từng thấy dung mạo thật của Hạ Nhân.

Tranh vẽ thì hắn đã từng thấy, nhưng tranh vẽ là vật chết, hắn cũng không thể lập tức nhận ra được.

“Vừa rồi là ai đánh nhau trên địa bàn Vạn gia ta?”

“Ở lại Vạn gia ta một nghìn nguyên thời gian là được!”

Vạn gia tuy những năm qua phải phiêu bạt khắp nơi, không có chỗ ở cố định, nhưng suy cho cùng vẫn là lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa.

Bọn họ muốn nhân cơ hội này lập uy tại nơi vừa mới đặt chân.

Thế nhưng khi vị Thần Vương kia nhìn thật kỹ, trông thấy gương mặt Hạ Nhân, thân thể lại đột nhiên run lên, giọng nói cũng run rẩy: “Ngươi ngươi ngươi… ngươi là Hạ Nhân?”

Cái tên này giống như một cây kim, nhanh chóng đâm vào thân thể tất cả đệ tử Vạn gia có mặt tại đây.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Hạ Nhân.

“Không ổn...” Vị Thần Vương kia lập tức hóa thành một vệt sáng bỏ chạy.

“Muốn đi?” Nếu đã bị nhận ra, hôm nay chắc chắn không thể giải quyết êm thấm, Hạ Nhân sao có thể để bọn chúng rời đi?

Hơn nữa, chính Hạ Nhân cũng có chút bị dọa sợ.

Không phải sợ hãi, mà là quá đột ngột.

Người của Thiên Ngô gia? Vậy mà lại chạy đến trước mặt lão tử giương oai, ngươi có tin nổi không?

Hạ Nhân lập tức đuổi theo.

Trong nháy mắt, hai người đã lướt qua vô số đình đài lầu các, thậm chí bay qua hai ngọn núi.

“Lão tổ... lão tổ cứu ta...”

Vị Thần Vương Thiên Ngô biết mình không phải đối thủ của Hạ Nhân, ngay cả dũng khí phản kích cũng không có, chỉ cắm đầu bỏ chạy.

Tiếng kêu của hắn vang vọng khắp dãy núi.

Sau đó, ngay khi hắn sắp bay đến đại điện nơi lão tổ tọa trấn, một thanh trường đao đỏ như máu lại đột nhiên đâm xuyên ra từ trước ngực hắn.

Thần Vương Thiên Ngô ngay cả một đòn cũng không đỡ nổi, trực tiếp bị Tu La Huyết Đao của Hạ Nhân chém chết.

Thân thể vốn chỉ lớn bằng người thường trong nháy mắt hóa thành khổng lồ cao nghìn trượng, rồi bị Hạ Nhân thu vào.

Máu thịt của Thần Vương cũng là máu thịt, vẫn có thể sử dụng.

Thiên Ngô Huyền Quân tầng một Thần Hoàng cảnh kinh hãi bước ra khỏi đại điện, nhìn Hạ Nhân, vừa sợ hãi vừa phẫn nộ.

Có thể nói, sở dĩ Thiên Ngô gia bọn chúng rơi vào tình cảnh ngày hôm nay, tất cả đều do Hạ Nhân ban cho.

Nhưng điều hắn sợ nhất, lại chính là gặp phải Hạ Nhân.

CHƯƠNG 2277

Ngươi quá căng thẳng rồi

Không đợi Hạ Nhân lên tiếng, Thiên Ngô Huyền Quân đã trực tiếp phát động công kích.

Nhưng không phải công kích bằng thần thông, mà là công kích bằng thần niệm.

Hắn biết giữa hai bên tồn tại chênh lệch cảnh giới khổng lồ, dùng thần thông hoặc vũ lực có lẽ có thể đánh chết Hạ Nhân, nhưng Vạn gia vừa mới thành lập cũng sẽ xong đời.

Một đòn này đánh xuống, không biết sẽ có bao nhiêu môn nhân đệ tử phải chết đây!

Đơn giản nhất chính là công kích bằng thần niệm.

Một thanh phi đao thần niệm trắng như tuyết hung hăng chém vào thức hải của Hạ Nhân.

“A...” Hạ Nhân hét thảm một tiếng, ôm đầu gào lên giữa hư không.

“Thần niệm vậy mà không tan vỡ?” Thiên Ngô Huyền Quân hơi nhíu mày: Theo tính toán của hắn, một đòn này đáng lẽ Hạ Nhân chắc chắn phải chết.

“Chết đi...” Thiên Ngô Huyền Quân lần thứ hai phát động công kích thần niệm.

Phi đao trắng như tuyết lần nữa không lệch chút nào, đánh thẳng vào thức hải của Hạ Nhân.

Hạ Nhân vẫn hét lớn một tiếng, ôm đầu đau đớn giãy giụa giữa hư không.

Có điều đối với hắn mà nói, phát động công kích thần niệm quả thực cũng tiêu hao rất lớn.

Thần niệm của hắn nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ được ba đến năm lần mà thôi.

“Lại đây!” Thiên Ngô Huyền Quân nghĩ, ngươi Hạ Nhân tránh được hai lần mà chưa chết, lần thứ ba này chắc phải chết rồi chứ?

Có lẽ tên này có pháp bảo phòng ngự công kích thần niệm!

Ngươi có thể đỡ được một lần, hai lần, ta không tin ngươi còn có thể đỡ được ba lần.

Lại một thanh phi đao thần niệm bay ra từ thức hải của hắn, ngay sau đó, thanh phi đao trắng như tuyết kia liền đánh vào thức hải của Hạ Nhân.

Lần này, vừa khéo có một miếng ngọc bội trên người Hạ Nhân vỡ vụn, mảnh vỡ bay lơ lửng giữa hư không.

Thế nhưng thức hải của Hạ Nhân vẫn không hề tan vỡ.

“Ta hiểu rồi... ta hiểu rồi...” Thiên Ngô Huyền Quân hít sâu một hơi, “Ta nói vì sao ngươi chỉ là Thần Tôn cảnh mà có thể liên tiếp chống đỡ công kích thần niệm của lão phu, hóa ra là có thần khí phòng ngự thần niệm!”

“Bây giờ bảo vật phòng ngự của ngươi không còn nữa rồi!”

Sắc mặt Thiên Ngô Huyền Quân có hơi trắng, trắng bệch.

Nhưng hắn vẫn cố nhịn cảm giác khó chịu trong thức hải, lần thứ tư phát động công kích thần niệm về phía Hạ Nhân.

Lần này, trên thanh phi đao thần niệm trắng như tuyết vậy mà lại mang theo khí huyết màu vàng nhàn nhạt.

Phi đao đâm thẳng vào thức hải của Hạ Nhân.

Thế nhưng lần này, Hạ Nhân không những không bị công kích thần niệm khiến thức hải tan vỡ, thậm chí ngay cả tiếng kêu cũng không phát ra.

Hắn cứ đứng giữa hư không như vậy, cười tủm tỉm nhìn Thiên Ngô Huyền Quân.

“Ngươi, ngươi, ngươi...” Lần công kích thần niệm cuối cùng của Thiên Ngô Huyền Quân đã phải đốt cháy tinh huyết để chống đỡ, hiện giờ dù thế nào hắn cũng không thể phát động lần thứ năm. Hắn kinh hãi đến cực điểm, chỉ tay vào Hạ Nhân chất vấn: “Công kích thần niệm của lão phu mạnh như vậy, vì sao ngươi có thể tránh được?”

Hạ Nhân không trả lời câu hỏi của hắn, chỉ hờ hững lắc lắc thanh Tu La Huyết Đao trong tay: “Thiên Ngô Huyền Quân... ngươi căng thẳng quá rồi đấy!”

“Diễn xuất vụng về như vậy của ta mà ngươi cũng không nhìn ra sao?”

Thiên Ngô Huyền Quân cũng chẳng biết phải nói gì nữa.

Hạ Nhân nói: “Đừng có ngươi ngươi ta ta nữa... Năm xưa Thiên Ngô gia các ngươi gieo sức mạnh nguyền rủa lên người ta, khiến ta nhiều năm không thể tu luyện, còn phải chịu đựng đau khổ vô tận!”

“Dù vậy, ta vẫn không đi tìm Thiên Ngô gia các ngươi gây phiền phức!”

“Nhưng ngươi thì hay rồi, lần trước vừa gặp ta đã không nói một lời, lập tức dùng thần niệm công kích ta!”

“Mỗi một lần các ngươi đều nhắm thẳng vào tính mạng của ta!”

“Thiên Ngô Huyền Quân, ngươi là tiền bối cảnh giới Thần Hoàng, vậy ngươi nói cho ta biết, trong tình huống này ta giết sạch tất cả người của Thiên Ngô gia các ngươi, chắc sẽ không kết thêm nhân quả đâu nhỉ?”

“Hạ Nhân, ngươi đang tìm chết!” Đôi mắt Thiên Ngô Huyền Quân lạnh lẽo, “Ta là cảnh giới Thần Hoàng, chỉ bằng ngươi mà cũng muốn giết ta?”

Hạ Nhân không nói gì, chỉ lặng lẽ ném thi thể Thiên Ngô Đại Quân ra giữa hư không!

Trong khoảnh khắc nhìn thấy thi thể, Thiên Ngô Huyền Quân hoàn toàn không thể giữ nổi bình tĩnh nữa.

Hạ Nhân thản nhiên nói: “Ngươi cảm thấy mình lợi hại hơn hắn sao?”

“Năm xưa ta làm thịt hắn thế nào, hôm nay cũng có thể làm thịt ngươi như vậy!”

“Hơn nữa, thần niệm của ngươi cũng đã tiêu hao sạch rồi nhỉ?”

“Trong thời gian ngắn, ngươi không thể mở thông đạo không gian để chạy trốn!”

Thiên Ngô Huyền Quân hít sâu một hơi, sau đó cười lạnh: “Ngươi muốn lừa ta?”

“Hạ Nhân... lão tổ Thiên Ngô gia chúng ta quả thực đã chết, nhưng... không phải do ngươi giết!” Trạng thái của Thiên Ngô Huyền Quân dần khôi phục, “Chuyện này ta đã phân tích kỹ rồi!”

Hạ Nhân sững sờ: “Không phải ta giết?”

“Được thôi... vậy ngươi phân tích cho ta nghe thử!”

“À... đúng rồi, đừng nghĩ đến chuyện kéo dài thời gian để khôi phục thần niệm!”

“Ngươi chỉ có thời gian nửa nén hương thôi!”

Thiên Ngô Huyền Quân nói: “Sau lần đó ngươi chạy trốn, lão tổ lập tức đuổi theo ngươi. Nếu ngươi thật sự có năng lực chém giết lão tổ, vì sao lúc đó không giết luôn?”

“Ta nhớ... mệnh bài của lão tổ nhà chúng ta phải cách mấy ngày sau mới vỡ!”

“Nói cách khác, khi đó ngươi không có năng lực giết lão tổ!”

“Nhất định là ngươi đã lừa lão tổ nhà ta đến một nơi nào đó, sau đó mời người khác ra tay giết chết lão tổ!”

Hạ Nhân cẩn thận suy nghĩ: Khá lắm, tên này suy đoán vậy mà cũng có vài phần hợp lý.

Khi đó Hạ Nhân dùng thần thông Kim Thân để phong bế Thiên Ngô Đại Quân, vậy mà hắn thử mấy lần vẫn không thể chém giết Thiên Ngô Đại Quân.

Sau đó hắn lại bảo Trịnh Hồng Lộc xé rách hư không tiến vào Vô Vọng Hải, nhưng thân thể của Thiên Ngô Đại Quân đến nước biển cũng không thể ăn mòn.

Về sau, Hạ Nhân dùng cách rút máu, cuối cùng mới hút khô được Thiên Ngô Đại Quân.

Nhưng hồn phách của Thiên Ngô Đại Quân quả thực đã bước vào luân hồi, Hạ Nhân cũng đành bất lực.

Sự cường đại của cảnh giới Thần Hoàng không phải thứ Hạ Nhân có thể đối phó.

Bao gồm cả tên cảnh giới Thần Hoàng tầng một trước mắt này.

“Bốp... bốp bốp... bốp bốp bốp...” Hạ Nhân vươn tay vỗ mấy cái, nói: “Thiên Ngô Huyền Quân, ngươi đúng là thông minh quá!”

“Ta thừa nhận, quả thực ta không thể giết lão tổ nhà các ngươi!”

“Lão tổ nhà các ngươi sau khi bị ta dẫn đi, đã được giao cho một người khác chém giết!”

Thiên Ngô Huyền Quân nói: “Đúng vậy... nhưng ta vẫn luôn có một vấn đề không hiểu.”

“Lão tổ của ta là Thần Hoàng cảnh tầng mười, vì sao lại bị ngươi dắt mũi?”

“Rất đơn giản!” Hạ Nhân nói: “Ngày đó lão ta và hôm nay ngươi giống hệt nhau, đều vô liêm sỉ dùng thần niệm công kích ta!”

“Sau đó ta giả vờ bị thương, lão ta liền ra tay công kích ta. Đáng tiếc, ta có một môn thần thông có thể dịch chuyển tức thời, lão ta không đánh trúng ta, cuối cùng lại quay về tiếp tục công kích bằng thần niệm!”

“Cứ công kích như vậy mấy lần, ta không sao, còn thần niệm của lão ta thì khô kiệt!”

“Ha ha ha...” Nói đến đây, Hạ Nhân bật cười, sau đó vung tay lên, thả hai con Cửu Âm Thần Điệp ra.

“Thiên Ngô Huyền Quân, ngươi nhìn xem đây là gì?”

Hai con Cửu Âm Thần Điệp vốn ẩn trong bóng tối trực tiếp hiện ra thân hình.

Theo tu vi tăng trưởng, hình thể của Thần Điệp cũng ngày càng lớn.

Hiện giờ mỗi con đều lớn đến trăm trượng.

“Đây... đây đây đây...” Thiên Ngô Huyền Quân nói: “Ta hiểu rồi... đây là Cửu Âm Thần Điệp trong truyền thuyết?”

“Không sai!” Hạ Nhân nói: “Cuối cùng thần niệm của lão tổ nhà các ngươi khô kiệt, lại bị hai con Cửu Âm Thần Điệp của ta mỗi con cắn một miếng, thần niệm vì thế tan vỡ, hóa thành hoạt tử nhân!”

“Khi đó lão ta tuy đã chết, nhưng mệnh bài vẫn chưa vỡ!”

“Lúc ấy lão ta đã chết rồi, nhưng ta không có cách nào xử lý thi thể của lão ta. Dù sao đó cũng là cảnh giới Thần Hoàng, mãi mấy ngày sau ta mới hút cạn máu trong cơ thể lão ta!”

“Thiên Ngô Huyền Quân... khi ấy thế nào, hiện giờ cũng thế ấy!”

“Kết cục của lão tổ nhà các ngươi năm xưa, ngươi còn muốn nếm lại một lần sao?”

Hai con Cửu Âm Thần Điệp bay lên, lượn quanh Thiên Ngô Huyền Quân, khẽ rung động.